

570/918-19 szám

Bizáltsági iratok:

J. Km. Béla }
J. Bacsó János }

egyetemi kamarai urnak.

Debrecen, 1919. június hó 30. a



Jegye
e. i. Géla.

Bár a források pontosabb megjelölése
volna szükséges, s bár kitüntetés az a kivál-
tság, hogy a 15 évnél régebb joggyakorlás
szám felháromzsalás mellett a 15 évnél újabb
gyakorlat egészben figyelembe vevendő,
a fentebb említett források közzétételére
munkát valószínűleg nem kell, s bár a
stílus zavar:

meg elfogatható.

Debrecen 1919. június 2.

Kinné.

Elfogadom. 919 VIII. 4

Karacsony



Értekezlet.

a magánjog tárgy köréből.

A házasági törvénynek, 1894 évi
XXXI. t. c., a feleség tartására vo-
natkozó intézkedésekről.

Uzenet:

Június 1-én
jogtudós jelölt.



Forrásaim voltak!

- 1.) Döntvénytar.
- 2.) Márkus Derső, "Felsőbírószágainak elvi határonat" című gyűjteményében foglalt jog gyakorlat.
- 3.) Werbőczy Kármás könyve.
- 4.) Magánjogi jogszabályaink.
- 5.) Jánosó György "Kétségárgi jogai."
- 6.) Dr. Katona Mór, "Magyar magánjogi."
- 7.) Raffay Ferenc, "Magyar kétségárgi jogai."
- 8.) Dr. Schwarcz Gusztávnak "kétségárgi jog körében vádol, dolgoratái."

Tartalomjegyzék!

- I. A feleség tartása és jogai.
- II. Természetben s pénzben nyújtott tartás.
- III. Független és ideiglenes tartás.
- IV. Személyes és feltétlenül kötelezett tartás.
- V. Törvényes tartás.
- VI. Szükséges és ellendő tartás.
- VII. A nő elűzése.
- VIII. A férj rokonsági részéről való bán-
talmak.
- IX. Hittlen elhagyás.
- X. A vétkes nő is, a házasság erkölcsi
oldala.
- XI. Férj hozzájárulása a feleség tartási-
sáhnak, visszahívás és a férjtől szenvedett
bántalmazás.
- XII. Tartás mennyisége.

- XIII. A lejárt tartás díj és a lejárt nő-tartás elvételése.
- XIV. Lemondás a tartásról és a férj ö-rököseinek tartási kötelessége.
- XV. A megajándékozottak elleni nő tartási igény.
- XVI. Függettség.
- XVII. A nő tartás biztosítása.
- XVIII. Az elmebeteg férj nő tartási kö-telezettsége és a vagyontalán férj.
- XIX. A nő tartás díjának és az ideig-lenes nő tartás felemelése.
- XX. A nő tartás és az ideiglenes nő-tartás
- XXI. A lefizetett nő tartás díjak visszakövetelése.
- XXII. Az újra férjhez ment nő tartása és a csödbe jutott férjnek tartási kötelezettsé-geinek megszüntetése.

XXIII.

Beszámítás, a nő tartásba és
a visszégrehajtás.

I.

A feleség tartása és jogai.

Az, ősjog, melyet a magyar nép kezdettől fogva követett, megállapította, azt, hogy a férjnek az a kötelessége, hogy feleségét eltartsa, - hogy mindennel, ami a férj társadalmi állásának megfelel, ellássa, s zóval köteles a házasélet szükségleteivől gondoskodni s viszont ezzel szemben meg a nő segítségének tartozik. Egyenesen szabályban foglalva ezen jogelvet ugyan még a Primitivum sem mondja ki, mert már, azt természetesen s magától értelődőnek tartotta.

A feleséget a férjével közös lakás, élelem, ugyanolyan finomságú ruházat s ugyanaz rang illeti meg s mindehhez a feleségnek joga van.

I.

Természetben s pénzben nyugtató
tartás.

Ami a tartást illeti, a feleség, a házasasszony tartama, alatt rendszerint csak természetben is a közös lakáson követheti. Ha az életközösség megszűnik, akkor, a közös háztartás felbontásában nem vétkes nő a tartásnak pénzben való teljesítését is követheti.

Amint a feleség a férjétől különvált, vagy a házasasszony felbontása iránt per tétetik folyamathoz s ezenelvaló tartás is, állandó jellegű akar lenni, akár nem, a feleség tartásának igénye feléled s ezen kérdés legott rendszerre szorít. - Szerintem azután, amint

az nő törökvese, oda irányul, hogy tartás, díjának összege, a házasság felbontása esetére, vagy csak az előre nem látott tartamú különülés idejére állapíthatassék meg, a szerint, különbontásuk meg a végleges, avagy az ideiglenes nőtartást.

III. A végleges és ideiglenes nőtartás.

Illetékes hatósága, a végleges nőtartás megállapításának a házasság bontó pert intéző törvényszék, az ideiglenes nőtartási pedig az 1893. évi XVIII. t. c. 1. §-ának c) pontja értelmében, az utolsó együtthabás helye, vagyis alperes lakása szerint, illetékes kir. járásbírósig, feltéve, hogy három évnél nem régebb nőtartás pereltetik. Ha három évnél régebb tartás, díjról van szó, akkor az már

alperes személynél kizárólag törvényszékihez tartozik, a pert csak ott lehet megindítani.

Az ideiglenes nótartási pernek tulajdonképpen az a célja, hogy a nótartásról mindaddig gondoskodva legyen, amíg a házasági bontó per jogerővel befejezésre nem jut, éppen ezért a házasági bontó vagy válóper az ideiglenes tartás iránti perre semmi befolyással nincs, amax ezt folyásában meg nem, aka dályozhatják mi hitűnik, a C.I. # 30/901 - M. XIII. 300 döntvényből is.

Tulajdonképpen így az ideiglenes mint a végleges nótartás egy és ugyanazon szempont alá esik s mindkettő alappillére a feleség vétkessége vagy ártatlansága, a hibőnbőség csupán az, hogy az ideiglenes tartást kimondó ítélet

a házasságot felbontó ítéletben eset-
leg módosíthatik, így, amint a házas-
ság bontó per keretén belül a feleség
vétkezsége megállapítását nyert vagy nem.

IV.
Szereződéses és feltétlenül kötelezett
tartás.

A férj és feleség megállapod-
hatnak egymás között afelől, hogy a
férj mennyi tartást fizessen, avagy eset-
leg a feleség a tartás iránti igéméről
egyszer mindenkorra vagy csak egy
bizonyos időre le is mondhat. Az ily
megállapodásra vonatkozó szerződés
az 1886 évi III. t. c. 22 §. ának rendelkezése
szerint, mint egyébként is minden há-
zasársak között létrejövő vagyoni jogi
szerződés, közjegyző előtt s írásban kö-
tendő. A K. T. 92 §. a mely kimondja, hogy

"a házastársak szabadon egyetked-
hetnek is a nő fele is mondhat róla."

A tartás kötelezettsége a férjnek örökösire is, átszáll, ezek között annak a hagyaték tiszta jövedelme erejéig való leszállítást kérhetik, tehát ezek már igazolják azt is, hogy a házastársak között létrejött ilyen szerződésnek a bíróságok kötelezik. Mivel a házastársaknak, a nőtartás iránt ilyen szabadon való egyetkedése törvényes alapon nyugszik, emielfogva az ez irányban kötött szerződés még akkor sem ütközik a jó erkölcsökbe, ha abban hi van kötvény hogy a nő tartásdíj feltétlenül megilleti. (Luria I. G. 21. 1896.)

A bíróságaink által ezen általa-
nosan elfogadott és alkalmazott jogelv abban
találja létjogosultságát, hogy a H. T. ~~ben~~ se-
hol sem tartalmaz oly jogszabályt, mely

szerint, a vétkes nő tartás nem illet-
né meg. Ezen jogelv alapján ha a férj
feleségének feltétlenül kötelezett bizonyos
összegű tartást, azt még az esetre is köte-
les fizetni, ha a feleség erkölcstelen életet
él is.

A K. T. 925. a értelmében, miután
a feleség a végleges nőtartás tekinteté-
ben is szabaddon egyetbeeshetnek, ennél
fogva, ha a szerződésben a házasság
felbontása esetére is feltétlenül kötelez
tartást a férj a feleségnek, ezen kötele-
zettségre sem lesz a feleség vétkességé-
nek kimondása befolyással. A K. T.
935. a szerint ugyan a férj tartási kö-
telezettsége megszűnik, ha a nő új házas-
ságot köt, azonban ez abszolút jogszá-
bálynak nem tekinthető oly módon,
hogy a feleség ez alól ne tehetnének kivé-
tel szerződésileg. Így ha közjegyzői oki-

ratham vagy a perben a férj arra kötelezte magát, hogy feleségének végleges nő tartás címén bizonyos havi járulékoságot mindaddig fixet, amíg a felesége hozományát vissza nem fizette, ezen egyedüli feltétellel szemben a törvény intézkedésére sikerrel hivatkozni nem lehet s, a férj nő tartási kötelezettsége minden egyébbtől eltekintve is függetlenül a hozomány visszavadásáig fennállónak tekintendő, még ha a feleség újból férjhez menne is (L. C. 3362/902 - U. L. 1902. évi 27. sz.)

Tartási kötelezettsége a férjnek neje iránt mindaddig fennáll, míg a már megindított válóper a tartás tekintetében jogerősen eldöntve nincs; mondja ki a Curia II. G. 23/95 sz. ítéletében. Ebből az következtethető, hogy a nő s tartás, a házasság felbontását ki-

mondó is, a felek vétkességét megállapítható ítélet meghozataláig feltétlenül megilleti. Ezen a téren bizonyos ellentét állapítható meg, mert a Curia I. C. 50/95 sz. és számos más ítélete már 1895-ben, tehát a H. T. életbe lépté évében kimondotta, hogy a H. T. által nem helyettesített hatályon kívül az annak életbe lépté előtt fennállott azon törvényes gyakorlat, mely a nőnek a házassági bontás per keretén kívüli tartási igényét szabályozza.

Itt mondhatjuk, hogy ezen gyakorlat a nőnek éppen az életkörülmények megváltozása körüli vétkességét kutatja, így, hogy a nő hi a házasságkörülmény megváltozásában vétkes volt, a tartást nem követelheti házon kívül és nem hívathatja arra, hogy fizesse el a jelenlegi határidőn belül bontás

pert nem indított, mivel a házasság
 tartama alatt a feleség férjétől a
 tartást rendszerint csak természet-
 ben is a közös lakáson követelheti. E-
 zen utóbbi jogelv magyarázta meg
 azt, hogy a nem vétkes nőnek ^{azt} hogy
 férjétől jogosan el külön s, a tartást
 nem természetben is külön lakáson
 joggal követeli a férj vétkeségének
 kimutatásával, igazolni kell. Kül-
 ön valóra elő nő a válás megin-
 dítása nélkül csak akkor követelhet
 tartásdíjat, (C. 3668/84.) ha a közös há-
 tartás megszüntetésére vétkes magavi-
 selte által a férj szolgáltaot prot. azt,
 hogy különváltásra a férj vétkesége
 szolgáltaot, azot, ^{az} a tartást igénylő
 nő, nem köteles bizonyítani, oly esetben,
 mikor a férj kijelentette, hogy nejét
 magához vissza nem veszi, mert ez esetben

a férj tartozik kimutatni, sly tény körülményeket, melyek által, a visszavonni jogadás indokoltnak tűnik fel. (C.I. G. 206/05.).

Azon jogkérdés elbírálására, hogy a férj neje nek ideiglenes eltartására kötelezendő-e vagy sem, nem elég az együttes megszakításukat okait kimutatni, hanem nagy befolyással bír az a kérdés, hogy a nő az együttes megszakítás, a után a házassági hűséggel össze nem egyeztethető életmódot folytatott-e. Mivel a nő mindaddig, míg a házassági kötelek rája nézve fennáll, a házassági hűséget megtartani is a következetlenséggel megegyező életmódot folytatni lévén köteles, ha tényleg állapotának meg, hogy a nő más férfiakkal közösülve a házassági hűséget megszegte, a tartás-

ra jogos igényt férjével szemben nem támaszthat. (C.I.G. 33/902, - M. XIII. 238; C. 333/900 - M. XII. 126.)

Törvényes tartás.

A törvényes tartás az, melyet a nő férjétől szerződés hiányában jogosan követelhet; csak a nem vétkes nőt illeti meg a H. T. 90 §-a értelmében, mely szerint „a nem vétkes nőt a vétkesnek nyilvánított férj vagyonai helyzetének és társadalmi állásának megfelelően eltartani köteles amennyiben ily tartásra a nőnek jövedelme elegendő. A tartás kisszempénben előre rendszerint havi részletekben fizetendő. A tartást a nő kívánságára a férj biztosítani köteles.

A házasság bontó perekben a házasságot felbontó ítélet mondja ki azt,

hogy a házasfelek közül ki a vétkező
így azt is, hogy a férj köteles-e feleségét
eltartani. A házasság bontó keresetét avagy
visszonkeresetét elutasító ítélet termé-
szetesen a vétkezőség kérdésében sem in-
terkedvén, a nőtartást sem ítélheti meg.
A 99 § szerint az ügy és az általtól vá-
ló hibónélis rendeltetik el, ~~az~~ ^{ez} este in-
terkedik a bíró, a 102 § értelmében, a
nő tartásáról, de megtörténhetik, hogy
a felperes, a keresetét leteszi; vagy el-
utasíttatik.

A házasság felbontását el-
lenző nőnek jó szolgálattal tesz a som-
más per után kiperelt nőtartásról szóló
ítélet, mely mindaddig érvényben marad,
míg a férj az iletkorosságot feleségével
vissza nem állítja, vagy amíg a házas-
ság felbontás vagy halál folytán meg nem
szűnik.

En eszben a nő tartását meghatározó sommai ítélet vagy a házassági perben a per tartama alatt tartási kötelezettséget megállapító ítélet rendelkezés ideiglenes jellegű, mely a házassági bíróság ítékezésénél nem áll utjában, amennyiben a házassági bíróság a tartási viszonyokat szabályozza, hatályát veszti. (C. i. G. 296/97 - N. I. 127.)

II.
Szükséges és illendő tartás.

Meg lehet különböztetni szükséges és illendő tartást.

A H. T. ilyen meghatározást nem tesz ugyan, azonban a 918. ban említést tesz a szükséges tartásról.

Szükséges tartás alatt értjük a legszükségesebbekkel való ellátását a férjnek nevel szemben; ilyen az élet és

egyszerű fenntartásához meghívandó
élelem, s, az egyszerű de nem rongyos
és, az idő viszonyosságait elviselhető
tevé nyakait.

Illendő tartás alatt pedig
értjük az összes lelmi ruházati, sőt
szellemi szükségleten kielégítést is.
(Ide tartozik s, itt említendő fel a
gyógyítási költségek viselése is.) Ter-
mészetesen irányműködés mindenképp
nével szem előtt tartandó a házasélet
természet, a férjnek polgári állása,
vagyonai, és kereset képessége.

Akkor amikor a férj a 90 § a
értelmében felelőjét a férj vagyonai hely-
zetének és társadalmi állásához mér-
ten tartozik eltartani, akkor kétség-
telenül illendő tartásról van szó. Ugyan-
csak ez a szakasz nem hagyja figyel-
men kívül a nő tartási kötelezettségének

hírszában, a nő jövedelmét, s csak a mennyiben a nő jövedelme nem volna elég ahhoz, hogy a férj vagyoni helyzetének és társadalmi állásának megfelelően megélhesse, csak annyiban köteles a férj a nő jövedelméhez mintegy hozzájárulni.

Egyen esen utóbbi okból jogva rendelkezik a H. T. 102 §-ának utolsó mondata, hogy a nő tartását a bíró a házas felek vagyoni és kereseti viszonyaihoz mérten állapítja meg, sőt a férjet a tartás alól fel is mentheti.

Általános joggyakorlat (C. 275/96.) hogy ha a férj az ideiglenes nőtartás díj fizetésére föltétlenül kötelezte magát, az ily értelmű előzetes feltétlen kikötés erköcsstelen vagy tiltott kikötésnek nem tekinthető, mert az a kérdés, hogy a házassági együttélés megszakiás tekintetében a házas felek

körül melyik fél tartandó vétkesnek,
a végelválas iránt indított perben
oldandó meg, a kikötés pedig csak
arra az időtartamra vonatkozik,
mely alatt a vétkeség kérdése még
függőben van.

A járásbírósaági eljárásban
is a H. Törv. szabványai lesznek ir-
ányadón a vétkeség elbírolásánál,
tehát a megbocsátásnak és elvülés-
nek éppen így figyelembe kell a feleség
vagy férj vétkeségének megállapítá-
sa körül jönnie, mint a házasság bon-
tó perben. Ugyanis a vétkeség kérdése
a bontó okok elvülése vagy megbo-
csátása kérdésével elválaszthatatlan
összefüggésben áll, mert a bontó ok lévén az
ok a vétkeség okozat.

Ha tény is az, hogy a fele-
ségnek a férj durva magaviselésére vonat-

korai panasza, alapos és megállapítható is, hogy a fegy a feleséggel durván bánt és őt tetteleg bántalmazta, mind ezen körülmények a nő tartás megítélésénél figyelembe nem jöhetnek az esetben, ha a megállapítható tettegességek már jóval megelőzték a szétválást s így a különös megkeresése közvetlen okul nem szolgálhattak. A H. T. 82 és 83 §-ában megállapított megbocsátás és elvülés elve a nő tartás kérdésénél, tehát a fegy vétkességénél egyr. oly figyelembe kell, hogy jöjjen, mint a házasság bontó perében.

Azok a bántalmazások a házastársak között, melyek nem közvetlenül az együttes tényleges megszakításra előtér, hanem korábban történtek, a sérelmet szenvedett fél részéről - amennyiben az együttest az után is folytatta -

megbocsátottnak tekintendők.

A tényleges elváltás után felmerült tények a vétkesség megállapítására lényeges befolyással nem bírnak. Annak megbízásánál, hogy a házas felek közül melyik szolgáltatott okot az együttes megszokására, -perdöntők azok a tények is nyilatkozatok, melyek a házas társak között közvetlenül, az együttes megszokása előtt, esetleg annak egy időben történtek.

A férj nevének eltartására csak abban az esetben kötelezhető, ha a különélésre közvetlenül, okot szolgáltatott, melyet a feleség még nem bocsájtozott s melynek érvényesíthetisé el nem említi. (C. 615/99 - M. X. 129.)

Mint hogy a K. T. 77. §-a értelmében, a házas társnak a házas társaihoz intézett azon bírói felhívása, hogy állítsa véle. helyre az illet. közönséget, az összes fel-

merült bontó okok teljes megbocsátásával egyértelmű, ennél fogva az élet közösség helyreállításának megtagadásából kétértelmű házasság bontó perben nyilatkozás a bontó kereset beadásától kezdve igényelhető.

VII.
A nő elűzése.

Azkal, hogy a férj nejt a közös háztartás elhagyására felhívja: a házastársi együttélés megszakhitása áll be. Ezen esetben, ha a nő tényleg eltávozott, a férj a külvilág felé felelőséget elvartani köteles, ha csak oly tényeket nem bizonyít, melyekből következtetni lehet, hogy a nő oly túrhetetlen viselkedést tanúsított, amely a férjét feljogosította arra, hogy felelőséget a házasság megszakhitására felhívja. Amennyiben a

a férj ex utóbbi, nem tudja bizonyítani,
a bíróságnak föltéve, hogy a férj felesé-
gének tartását saját házában hajlan-
do teljesíteni, kötelessége a feles társas-
dalmi állását is műveltségét, a felesé-
nek különvételét közvetlenül megelő-
ző, tulajdonosan felhevült lelki állapotát,
vagyis, axon okokat, melyek, okoro-
jús voltak, a különválásnak, visszáb-
ni annak megállapítása végett, vaj-
jon magában ~~vive~~ axon körülmény,
hogy a férj feleségét magától elkül-
dötte vagy elűzte, van-e olyan su-
lyos természetű, hogy a feleségnek jogá-
ban álljon, a visszatérést megtagadnia,
vagy pedig nem, oly súlyos természetű,
hogy a feleség ne volna köteles a férj uszá-
ra a hívását elfogadni s férjéhez vissza-
térni. (C. I. G. 86/99. - No. X. 130.)

VIII.

A férj rokonsága részéről való bántalmak.

A férj felelős mindazon bántalmakért, melyeket a feleség az esetben, ha a férj szükeivel vagy másokkal közös háztartásban él és ezek részéről valami bántalmazásban részesül. A feleség jogosan követelheti meg férjétől is különösen azt, hogy férje saját háztartásában tartsa el s, ott ő férjének kellő védelme alatt legyen.

Ha a rokonok vagy bárki által előző bántalmazások oly nagy mértékűek, hogy azokat a feleség tűrni nem tartozik, követelheti férjétől, hogy az megvédje s ha ezen bántalmazások akkor fordulnak elő, amikor a férj más háztartásban él, is kö-

vetelheti meg a felesége, hogy férje kívül
háztartást alapítson, mert mind-
addig, amíg azt nem teszi, őt kívül
eltartásban kell, hogy részesítse. (C.
I. G. 165. - M. IX. 177.)

Az esetben ha a nő, a há-
zaséletközösséget hibáján kívül férje-
nek közveszélyes betegsége miatt volt
képtelen megszakitani, a család viszony-
ból kifolyóan törvényes igénye van arra,
hogy tartást követeljen férjétől. (C. I.
G. 207/903 - U. L. 1903 évi 42 sz.)

Fan a Curia-nak egy
döntvénye, mely szerint a feleség ideig-
lenes tartása itánti perben, - amikor t. i.
a házasság felbontása nem kéretik - a
nő nem köteles a H. T. 76-80 §-ban felsó-
rolt bontó okok valamelyikét a férj ellen
igazolni, minthogy az 1874 XXXI. a házassági tör-
vény életbeléptetésével nem érintették a ko-

rábbi bírói gyakorlat által megállapított azon szabályok, hogy oly esetben, midőn a feleségnek különélésére a férjnek serelemes magaviselete szolgálható okot, a férj a feleségnek tartásdíját, akkor is köteles kiszolgáltatni, ha a válóper folyamatra terve nincsen is hogy a különváltva élő nő a férj ellen az ideiglenes nőtartás iránt indított perben csak azt köteles bizonyítani, hogy a férjnek serelemes magaviselete tette révén névbe a házassággal együttélés lehetetlené. (C. I. G. 264/96 - M. X. 177.)

Ebből az álláspontjából a Curianak csak az követhetik, hogy a vétkeesség elbírálása enyhébben kezelendő a nőtartás perben, mint a házasság bontó perben.

Természetes azonban, hogy irány

adó elsősorban a vétkesség megállapí-
tásánál a K. P. ide vonatkozó rendel-
kezési.

Hűtlen elhagyás.

Ami az elhagyás fogalmát
illeti: ^{erővel} következésképen lehet magya-
rázatát adni:

A tv. a hűtlen elhagyást
a házassági együttes megváltá-
sára alapítja s ezalatt a localis se-
paratiót érti, akár úgy, hogy egyik
házastárs a másikat a közös lakás-
ból kizárta, akár úgy, hogy a házas-
fél önként, alapos ok nélkül távozott.

Elhagyás az is, amikor a
felek ugyanazon lakásban laknak,
de egyik a másikat 6 hónapon ke-
resztül sem látogatja, sem a családjához

nem bocsátja külön komphánál, egy szóval minden érintkezést megszüntetnek.

Az, hogyha a férj életveszélyes kalandokra, vagy tengeren túli más világra ~~menet~~ megy, kövöt. életre adja magát s felesége férje hívása dacára sem követi őt, a hitlen elhagyás eseté egyik részről sem forog fenn. Bár a nő férjét követni tartozik, mégis a házastársi kötelességek megsértését nem foglalja magában az, hogy haráját, orszos rokonságát férje kalandos természetéért elhagyja nem akarja.

Nem köteles a nő férjét olyan helyekre sem követni, ahol való tartózkodása által esetleg veszélyes lehetne.

Nem lehet hitlen elhagyásnak tekinteni a férjét, ha feleségétől hi

öt követni nem akarja idegen világrészekbe távozni, nem állván szándékában aronban, hogy az életkorosságát megszüntesse, mert feleségét eltartja s vele, az összekötöttest, állandóan fen tartja.

Hiilon tartásra jogosult a feleség akkor, ha a férj oly rigóta s, oly körülmények közt hagyta el nejét, hogy az a bíróság meggyőződése szerint ma már nem köteles hozzá visszatérni, vagy ha a férj egybehangozóan marasztaló ítélet után jelenti ki, hogy feleségét visszafogadni kész.

Es esetben nem tartozik a feleség hozzá vissza menni, mert a férj a saját tetteinek bíróság megálapított követhettségét egyoldalúan meg nem szüntetheti is ekképpen a mőt. meg nem foszthatja az ideiglenes nőtar-

házas szerzett jogától, annak a nyilat-
kozattal, hogy kész vele a házasság-
életet ismét felvenni s vele folytatni. (C. I.
G. 211/99 - M. IX. 178.)

X.

A vétkes nő is a házasság er-
kölessi oldala.

Amiként a H. T. 90 §-a mondja:
csak a nem vétkes nőnek tartozik a
vétkes férj tartásdíját fizetni.

Ha tehát a felek között a
házassági életközösség megszünteté-
sére nemcsak a férj, hanem a feleség
is okot szolgáltatott, s így vétkessé vált,
nőtartásra igényt nem támaszthat.

A Curianak együteltje meg-
állapítja, hogy a házasságnak mint
az élet legfontosabb intézményének sa-
játos természetéből folyik, hogy a házasság

feleknek egymás iramjában való cselekménye és nyilatkozatainak hordereje és jelentősége nem meresev jogi, hanem egyuttal erkölcsi, ethikai, oldaltól is bírálható meg. "Ebből, az szempontból kiindulva, tehát nemcsak a pusztán törvények, hanem a felek családi életének egyéb körülményei, sőt a felek társadalmi, vagyoni viszonyai is műveltségük fokai is figyelembe veendő."

Tekintetbe veendő ezenkívül még a házassági együttélés fentartásának lehetősége, biztosítása annak, az erkölcsi alapnak, amely nélkül a házasság mint a polgári jogrend alapvető intézménye maga ingattatnék meg.

Ezekből nem következik ugyan, hogy a nem vétkez fél, a másik félnek bármilyen súlyos vétkeit megbocsátani tartozik; ámde, ha a sérelem csaké-

lyebb jelentőségű, avagy nem, oly mérvű a mi a házasság folytatását kívánván, a véltlen fél a házasság kötésekor tett fogadalmaiban képest, úgy a család élet fenntartásának, mint saját jól fel-fogott érdekében is utalva van arra, hogy a vétkét megbánó hitestársal kibékülést létsítsen is ha ezt megsemmisíti, mákacs, avagy tibi érnékenny magatartása nem szolgálthat jogalapot arra, hogy házastársától vagyoni szolgáltatást kérjen is követeljen.
(M. IX. 182. i. — C. I. G. 4/98.)

A Curianak egy másik határozata (C. I. G. 77/97 — M. 184.) szintén világosan kimondja, hogyha egyedül a nő magavisélete, szolgáltatottságát a házastársi együttélés megszokottságát előidézett ténnyel, férgjéről tartásdíjat nem követelhet. A tartás joga-

sultsága tehát megsem állapítható
pusztán a férjnek az együttesítést meg-
szakító ténye alapján anélkül, hogy
meg ne állapítatnának, oly fontos
körülmények, melyekből követke-
tethető, hogy a házassági köteléksé-
g felbontása csupán a férjnek vétke-
ségeire vezethető vissza.

XI.

Férj hozzájáruelése, a feleség tar-
tásához; visszahívás is, a férjtől
szenvedett bántalmazás.

Ha a nő férje beleegye-
zésével távozik a közös háztartásból,
a külön élő nő a házasság végleges
felbontásáig a férj köteles eltartani, míg
is, azonban, minthogy a közös megállá-
podással létrejött különülést bármelyik
házas fél megszakíthatja, olyképpen, hogy

házas társal, a kibővbeni felelőség terhe mellett felhívja, az életközösség visszaállítására.

Az esetre, ha a nő férje vissza hívja s a visszahívás komolyságában kétség nem fér, mint ilyen nőtartást nem követelhet.

De ha a nő férjének, a felek társadalmi helyzetét figyelembe véve súlyos bántalmazása miatt távozott el, a közös háztartásból, annak dacára, hogy a férj a feleség távozását után kíséreltet tett, hogy, őt visszatérésre bírja is visszafogadására a per során is hisznek nyilatkozott, visszatérni még sem köteles, ha a bántalmazás oly súlyos természetű, hogy a férjnek utóbb tett ajánlataival kiegészítettnek nem tekinthető. (C. E. Gy. 267/97. - M. IX. 186.)
Meg kell még itt jegyeznünk,

hogy viszont, még az esetben is, ha a tényleges különítés megkezdésére a férj hibája szolgálhatott okot, annak a kérdésnek elbírálásánál, hogy vajon a férj nevének tartására kötelezendő-e, avagy nem, a nőnek a különítés ideje alatt folytatott életmódja lényeges befolyással bír. (C. I. G. 253/97 - M. H. 185.)

XII.
A tartás mennyisége.

A nő tartásának megállapításánál mindennek előtt a H. T. 908 figyelembe vétel mellett mindig a nő jövedelme, az iránymadó. A mértékét a férj vagyoni helyzete is társadalmi állásad adja meg. A feleségnek joga van ennek megfelelő tartást igényelni, azonban a férj tartási kötelezettségének összeg-

beli nagysága, aszerint határozza-
dó meg, hogy a nő jövedelme eléri-e
a férj vagyoni helyzetének és társadal-
mi állásának megfelelő mértéket vagy
nem. A nő jövedelmének ezen összeg-
re való kiegészítése a férj kötelessége.

Ha, a házastársi együttélés
felbontására a férj sívelmes magavi-
selte szolgáltatott okot, az ideigle-
nes tartás pénzübeli egyenértékét akkor
is igényelheti, ha külön vagyonnal bír.
A nőnek külön vagyona csak a tar-
tásdíj mennyiségének meghatározá-
sánál veendő figyelembe (M. IX. 175 - C.
I. Gy. 236/97-.)

Mindig a feleséget terheli, an-
nak bizonyítása, hogy a nőnek a férj
társadalmi állásához képest megfelelő
megélhetési a saját vagyonából és ke-
resményéből biztosítva nincs.

A tartási összeg megállapításához különös szakértelemre szükség nincs s így a bíróság a kérdésben szakértők meghallgatására utalva nincs. (C. I. G. 65/97 - M. IX. 178.)

A bíróság a férj tartási kötelezettségének megállapítása után, ha a feleség saját vagyonaát annak tartására elegendőnek nem találja, a felek társadalmi és vagyoni viszonyaira való tekintettel állapítja meg azon hozzájárulási összeget, amellyel a férj felesége eltartásához hozzájárulni köteles. (C. I. G. 413/97 - M. IX. 180.)

Ugyanakkor a férj köteles rendszerint a nő tartás díját. Van rá eset azonban, hogy midőn öválló vagyonnal nem bíró fiú, az apai háttal, az apai vagyonba az apa beleegyezésével

viszki nejét férjhez és a fiú a tehetség-
ségét az apai vagyon megmunkálá-
sában, gyarapításában irványsíti, má-
részt az önkibaján kívül külön élő nő
vagyonátalan és kereset képtelen, a férj
apját is terheli a fiú feleségének el-
tartása iránti kötelezettsége.

A törvény több ízben foglalt el
ily értelemű álláspontot, mely feltétel-
nül kiterjesztendő hasonló esetben a-
pa nem léteiben az, örvegy anyjára is.

Általános jog elv az, hogy
a törvénytelen gyermekeknek, a
tartás a törvénytelen atya vagyoni
s kereseti viszonyainak figyelembe
vételével, az anyja társadalmi állásá-
hoz mérten jár a gyermek kétszeres kö-
rűre. De hogyha a gyermek e körű el-
írve is rá van szorítva, az atya kö-
telezettsége a gyermek teljes korúvá vál-

táinig tart, ha csak a gyermek nem lesz képes arra, hogy a maga erejéből meg tudjon élni.

Minderekből ki tűnik, hogy a törvénytelen apa tartási kötelezettsége nem sokkal kisebb mint a törvényes apáé.

XIII.

A lejárt tartásdíj és a lejárt nő tartás elvirulise.

A nő a külön írás kezdeti-től a kereset beadásáig letelt időre csak az eszthen követelheti a tartásdíjat, ha az egész idő alatt férje volt az oka a különváltan való írásnak. Ha ezen körülmény nem az egész időre, hanem csak egy bizonyos rész időtartamra nézve áll fenn, a nőnek joga van az elmaradt tartást ezen rész időre is igényel-

nie. (L. I. G. 4/98. - M. IX. 184.)

Ha hosszabb idő az, ami a különleges kezdetitől a kereset megindításáig eltelt, a kereset beadását megelőző ezen hosszabb időre a tartásdíj a nő részére csak oly körülmények között itélhető meg, ha a nő igényének érvényesítésében tőle nem függő körülmények által volt gátolva, vagy késedelmeskedés épen férjének tevékedésére vagy annak személyi viszonyában fekvő, okokra vezethető vissza. (L. I. G. 284 - M. IX. - 185.)

Különösen figyelembe vendő ezen fentemlített hosszabb időtartam akkor, amikor a nő férjét a tartására legelsőbb felszólította.

Hogy mennyi az az idő, ami alatt a lejárt tartásdíj elvül, arra nézve joggyakorlatainkban nem fejlődött

ki semmi pozitív megállapodás.
Egyedül az 1893 XVIII. t. c. 15. §-a beke-
lése szerint a három évnél nem régebb
nőtartásnak a járásbírósig előtti per-
léséről, az ugyanazon t. c. 117 §-a
mondja ki, hogy felelőseire való
tekintet nélkül végrehajthatónak
nyilvánítandók a nőtartás iránti
perekben hozott ítéletek, a kereset be-
adását megelőzőleg felírtv hátralevő
és a per folyamta alatt lejárt követel-
ések.

XIV.

Lemondás a tartásról és a férj örö-
köseinek tartási kötelessége

A H. T. 92 §-a szerint, a tartás-
ra nézve, a házastársak szabadon e-
gyenkedhetnek is, a nő le is mondhat
róla. A tartás kötelezettsége a férjnek

örökösire is, áttzáll, ezek azonban annak, a hagyatéki tiszta jövedelme erejéig való leszállítását kérik.

Ebből kifolyólag kétségtelen, hogy amennyiben a válás esete, mely alatt az ideiglenes elválás is érteendő, a nő minden tartási igényéről feltétlenül lemondhat, mely még az esete is megáll, ha a válásról vagy az ideiglenes különülésre, a férj szolgáltatott volna is, okot, hibán tartást követelni nem jogosult. (C. I. G. 110/97. - M. IX. 180).

A tartásról való lemondása a nőnek természetesen csak akkor érvényes, ha, a perben bíróság előtt, vagy ha perenkívül közjegyzői, okirattal foglalkoztatva történt. Ugyanis erre nézve, az 1886. VIII. t. 22 §, a így rendelkezik: „a jogügylet érvényességéhez közjegyzői oki-

rat hívántatik, azon szerződéseknél,
melyek a házasságok mint ilyenek kö-
zötti vagyoni viszonyokat szabályoz-
zák, akár a házasságra lépés előtt,
akár, azután kötötték.

Ugyancsak ezen hivatko-
zott szakasz 2. ik pontja szabályozza
a férj örökösének tartási köteletségét.

Mikor a nő férjétől nincs
jogerős ítélettel elválással, mint fér-
je hagyatékiának örvegyi jogon elve-
zője, ki van telve a férj lemenő örökösé-
sége jogának, hogy az örvegyi haszon-
élvezet csak az illő tartás erejéig kot-
latottassék.

Ha, a férj ellen azonban jog-
erős ítélettel nyert megállapítást az i-
deiglenes tartási kötelezettség, akkor az
örvegyi jog s, a tartás iránti igény össze-
olvad.

Amennyiben az illőtartás nagysága az illetlen megállapítás miatt, az örökösök megkérinhatják, hogy a hagyaték jövedelmeit felül ne haladja, tehát annak megfelelő leszállításpárt igényelhetik.

XV.

Megajándékozottak elleni nő-tartási igény.

Van rá eset, hogy a férj vagyonaát elajándékozva is a nő férjének ezen ajándékozása miatt férj ellenében, a tartáshoz való igényét nem képes érvényesíteni. Erőst kimondja a b. I. G. 274 - M. II. 176, hogy a nő, az elajándékozott vagyon erejéig a megajándékozottak ellen pert lehet folytatni tovább, az őt megillető tartást követelheti. Halannint joggyakorlás az is,

hogy az ki, a nőt a külvilág alatt el-
tartotta, a nőtartására fordított költsé-
geit, a férjétől igényelheti.

XVI.

A végrehajtás.

A H. T. 90 § a szerint a
tartás közzében előre s rendszerint
havi részletekben fizetendő. Ha a férj
a jogerős bírói ítélettel megítélt vagy
közjegyzői okiratban kötelezett tartás-
díjakat meg nem fizette, akkor a lejárt
díjak erejéig a nő férje ellen végrehaj-
tást vezethet és pedig az 1908 évi XLII. t. c.
9 §-a értelmében, a következőképpen:

Ha a végrehajtás az a-
dós ellen felésigét, fel vagy lemenő ro-
konait illető, valamint törvénytelen gyer-
mek javára megállapított tartás miatti in-
terdik, a 6 §-ban is, a 7 § első 3 bekezdé-

sében meghatározott mentességek felnyire szállanak alá, a 7 § utolsó bekezdésében megjelölt járandóságoknak pedig a felvésre lefogalható.

A katonai házasági birósági kamatai az adós feleségének is lemenő rokonnainak tartása miatt költésükkel teljes összegükben vonhatók végrehajtás alá.

Az adós felmenő rokonnainak tartása miatt azonban, a végrehajtásnak a házasági birósági kamatait illetőleg csak az exekúción koronát, meghaladó része van helye.

Ugyancsak a végrehajtási novella 11. §-a intézkedik még, hogy „Albancó ház vagy magánalkalmazásban levő, de a 6 §-ban fel nem sorolt egyének fizetésének és bármilyen más jövedelmével tényleges szolgálati

járandóságok legfeljebb egy harmada és az is csak úgy vehető végrehajtás alá, ha a végrehajtást szenvedő részre ívi kétezer korona a foglaláson túl is érintetlenül maradjon.

§ 8 szerint állandóan alkalmazottnak tekintendő az, aki nek a járandóságát sem napi díj, sem nem oly munkát bír, amelyet napszám, hétszám vagy darabszám fizetnek.

A 10 § a jelen § első bekezdésében foglalt személyekre is megfelelően alkalmazandó, még pedig a 10 § három utolsó bekezdéséé addig, amíg ugyanannak a társulatnak, vállalatnak vagy egyéb munkaadónak alkalmazásában maradnak.

Az 1893 XVIII. t. c. 117 § 5. pontjában értelmében, a műtartás iránt indított

perekben hozott ítéletek a kereset be-
adását megelőzőleg félre hátralevő
és a per folyama alatt lejárt, követel-
és névre feleltetésre való tekintet nélkül
végrehajthatók.

XVII.
A nő tartás biztosítása.

A U. T. 908. a szerint „a tartást,
a nő kívánságára, a férj biztosítani
köteles.”

Or, a biztosítás, miután a le-
járandókra szól, egyszerű végrehajta-
si eljárás útján hi nem eszközölhető,
ha, a férj nem akar ezen kötelezettsé-
gének megfelelni. Thy eszthen a nő kény-
telen. férj ellen pert termi folyamathá,
vagy, a nő tartási perben kívánni, hogy a
bíróság ítéletileg és így végrehajtás terhe
alatt kötelezze, miszerint a férj tartózik hit-

ni a nő iramjában fennálló tartási kö-
telekzettségének ingatlana jövedelmeire
való bekebelezését, illetőleg fizetési iré-
való feljegyzését és még külön azt is, hogy
ezen jövedelmeiből a nő tartás díjakát kör-
vetlenül az esedékességük napján fölve-
hesse.

Azonban ez a biztosítási
kötelekzettség, a férjnek, csak a végleges
nőtartásra áll fenn, míg az ágy és, asz-
taltól való különvétel elrendelése esetében,
(C. I. G. 660/901 - N. XIII. 239.) vagy az ideig-
lenes nőtartási per folyamán megítélt nő-
tartás biztosítására nem áll meg.

A nőnek most már az a joga,
hogy a megítélt tartásdíjat a férjével
szemben biztosíthatja, a szükségesség elvét
illetve az iramját meg nem haladhatja és
hi nem terjeszthető, annyira, hogy az al-
tal a férj szabad rendelkezési joga sérel-

mint szenvedjen vagy akadály orvosság
Ha ezen akadályorvátás a nő részéről
mégis fenn fogogna akkor a bírasi-
tás nyugtásra kötelezett férj, a nő ál-
tal már kieszközölt bírósítást per
útján beszállíthatja illetve azt a
szükségességhez képest korlátozhatja.
(: L. 1574/97 - u L. 1898 évi 14 sz.)

XVIII.

Az elmebeteg férj nőtartási köte-
lezettségéről és a vagyontalán
férj.

A nőtartás az elmebeteg férj
ellenében is megitéendő, mert által-
lános szabály az, hogy a férj mint
családfő neje eltartásáról gondoskod-
ni tartozik, mely tartozása fenn áll ak-
kor is ha, a nő különváltása, önhibáján
kivül, az élet viszonyokban előre nem lát-
ható, oly változás bekövetkezése soránlotta,

melynek előállása körül a férj vétkes-
sége nem terheli. (C. G. 121/902 - M. X. 239.)

Amidőn a férj vagyonnal egyáltalában nem rendelkezik, az még nem ok arra, hogy az önmagát a férj társadalmi állásához képest el- tartani nem tudó nő tartási igényével egyszereien elutasítsassék, mert hiszen val amely pénzübeli kötelezettség himon- dására, az, hogy annak kielégítése a kötelezett vagyonából eszközölhető-e vagy nem, befolyással nem lehet, mert ha a férj idővel vagyon, v. jövedelem- re tesz szert, így jövedelmének ará- nyában kötelezendő nő tartására.

XIX.

A nő tartás díjának és az ideig-
lenes nő tartás felemelése.

A K. P. 91 § a mondja ki,

hogy, „a kiszabott tartás felemelésé-
nek helye van:

a.) ha, a szükséges tartás sem
volt a férj vagyoni helyzete miatt
megállapítható és ez időközben meg-
javult;

b.) ha, a tartás megállapítá-
sánál a nőnek oly jövedelmei ve-
tettek számításba, melyektől később
önhibáján kívül elesett.”

Tehát intézkedik a fent hi-
vathozott szakasz azon esetről, mi-
dön, a nő tartásdíjának felemelése vá-
lik szükségessé. Ha a férj vagyoni hely-
zete oly rossz volt, a nő tartási perbeli
ítélet meghozatala alkalmával, hogy
a nő számára a szükséges tartás sem volt
megítélhető, akkor a férj anyagi helyzete
tinek javultával, a nő igényelheti tar-
tásdíjának legalább, a szükséges tartás e-

rejeig való fölemelését.

Természetes, hogy ezt követelheti joggal a nő sirányadó a nőtartás mennyiségének megállapításánál a férjnek a házasági felbontás, a idejében volt anyagi helyzete, mert a férj vagyoni viszonyainak megjavulás, a egy magában nem ad jogot a törvény szerinti arra, hogy a nő tartása összegének emelését kérje, azonban ha a szükség tartás sem volt ekkor megállapítható, a nő ezen szükség tartástól nem léven megfosztható, annak megítélését, melyet csak lehetségessé válik, mindjárt kérheti.

Fölemelésnek helye van akkor is, amikor az idézett § mondja, ha a tartás megállapításánál a nőnek oly jövedelmis vétettek számításba, melyektől kisebb önkívóján kívül esett.

Yramadó a férjnek vagyoni helyzetét a bontás idejében is a nőnek jövedelmei a tartási összeg nagyságának megállapításánál. A nőnek oly jövedelmei vitettek számitásból akkor is kérhet felemelést ha saját jövedelmei önhitványon kívül es, önkenne.

A nőtartás felemelése itánti per, mindig a bontó per bíróságához tartozik

XX.

A nőtartás és az ideiglenes nőtartás leszállítása.

Miután szólottam a nőtartás felemeléséről, röviden értekezem a nőtartás leszállításáról is. Erre vonatkozólag ugyan a törvény hiányt mutat fel, mert a férj nem kívánhatja, a tartás leszállítását, ha a nő vagyoni helyzete az

öré mellett aránytalanul javul, illetve ha, a nő utóbb folytatott erkölctelen életmódja folytán a tartásra érdemtelenné válik.

A törvény azért nem engedi meg a tartás összegének leszállítását, hogy a felbontásban vétkes fél elömjén a nőnek anyagi helyzete ingataggá és bizonytalanná ne legyen, s hogy a gyilkolóködö perek száma ne szaporodjék kiába.

A Luria l. 8554/900 sz. ítéletében ebből kifolyólag kimondotta, hogy az elvált nejének tartására jogerős ítélettel kötelezett férjnek eme kötelezettségére a nő későbbi vagyoni körülményei többé nem bírhatnak befolyással, mivel a házassági jogról szóló tv. 90 és következő szakaszainak egybevetéséből az aronban foglalt rendelkezéseknek a törvényhozó.

azokban kifejezésre jutott szándéká-
nak megfelelő értelmezése szerint azt
kell megállapítani, hogy a tv. a há-
zasság felbontása iránt lefolytatott
perben vitésnek nyilvánított szem-
ély, alperes, a vitén nő tartásáért kö-
telezett férjnek nem kívánta meg-
adni a jogot, hogy a nő vagyoni
viszonyainak kisebb esetleg bekövetke-
hető megjavultával a kiszabott tar-
tás beszállítását vagy megszüntetését
követelhesse.

A H.P. 91 § a magyaris kifeje-
zetten rendelkezik arra nézve, hogy a 90
§ alapján kiszabott tartás felülmúlási-
nak a változott vagyoni körülmények-
re tekintettel bizonyos esetekben helye
van, oly rendelkezés ellenben, hogy a ki-
szabott tartás a nőnek esetleg kisebb ja-
vult vagyoni körülményeire való tekintet-

fel leszállításuk, vagy megszüntet-
tessük, a törvényben egyáltalában nem
foglaltatik, úgy, hogy úgy tűnik fel,
mintha a törvényhozó ezt tudatosan
akartá volna mellőzni.

XII.

A befizetett nőtartásdíjak vissza-
követelése.

L. I. Gy. 505/90/ - M. XII. 232-ből
kitűnik, hogy a már befizetett nőtar-
tásdíjakat visszakövetelni a férjnek
nincs joga, de egyuttal kitűnik az is,
hogy a nőnek sincs joga a már lejárt, de
fől nem vett tartásdíjnak végrehajtás
útján való követelésére.

Joga van kénni azonban, a
férjnek az ideiglenes nőtartási perben ho-
zott ítélet hatálytalanítását, ha a bontás
a nőnek hátrasság felbontás, a iránti ké-

relme elutasították.

XVII.

Az újra fegyhez mint nő tartása is a
szödbeszótt fegyhez tartási kö-
telekességinél megszűnise.

"A fegy tartási kötelekessége
megszűnik, ha a nő új házasságot köt."
mondja a K. T. 93 §-a.

Ha, az új házasságot kötött
feleség az itelekben megállapított nő-
tartást, végrehajtás utján kísérelne
meg behajtani, akkor, az 1881 Lk. t. r. 30
§-a alapján végrehajtás megszünteté-
se iránti kereset indítandó elleul, ha
pedig a nő tartás közjegyzői, okirattal
kötölkett ki, akkor a végrehajtást elren-
delendő végzés ellen kifogásokról adandókh
be az 1874 XXXI. t. r. 113 § itelekben. Mindkét
esethen az új házasság levéllel mint közok-

irattal fogja, az élő férj fizetési köte-
lezettségének megszüntet bizonysítani.

Megállapított tartási i-
génye a csödbe jutott férj feleségének,
ha az valamely meghatározott vagyon-
ból való külön kielégítéshez élő férj jö-
göt meg a csődmítás előtt, nem szerzett,
a csőd törvény 67 § a szerinti nyel elin-
tézést, amely szerint a kinek évi járadék-
hoz, tartási összeghez vagy más visszatérő
időszakhoz kötött is a csődtömeg felosz-
tásáig le nem járt teljesítéséhez van
igénye, a csődtömegeg szemben a min-
denkori teljesítés biztosítását követelheti,
az az, arányban, amelyben a csődtömegeből
a másodosztályú követelések kielégített-
nek.

Figyelmeztetéssel itt is meg-
említendőnek vélem, az az esetet, amikor
az élő férj hágyatéka kerül csödbe,

a K. T. 92 §-ának az a rendelkezése, hogy a férj örökösei a tartásnak tiszta jövedelmére erejéig való beszámítását kérhetik, alkalmazását nem nyerhet. (L. 8554/1:900 - M. III. 120 l.)

Kiemelendő az a körülmény is, hogy ha a nő tartásra kötelezett férj pernyitással él, a már lejárt és fölvetett tartás díjakat vissza nem követelheti.

XXIII: Beszámítás a nő tartásba és a vissz- végrehajtás

Kiszonkoresztileg csak oly összeg beszámítása kérelmezhető az ideiglenes nő tartás iránt folytatott perben, amely összeget a felperes tartásdíj fejében vette fel, minden más vagyoni igény beszámítása csak a házasság bontó perben jöhet

számba. (L. G. 609/99. U. L. 1899 évi 14 sz.)

Hivathozással a végrehajtási törvény 428-ával s a helyi bírósági ítéltábla 9/30/99 - U. L. 1899 évi 32 sz. határozatára, a nőtartást megállapító végrehajtói ítélettel szemben a végrehajtási törv. hivathozott szakaszában foglalt eljárást alkalmannak, a dolog természeténél fogva nem lehet. Az esetben azonban, ha a végrehajtást szenvedőnek visszavégrehajtási igénye a végrehajtató szegénysége miatt vesélyeztetve van, fizetés helyett, a marasztalási összeget bírói letétbe lehet helyezni.

Attalintve a házassági törvénynek azon pár §-ait, melyek a felső tartásáról rendelkeznek, azt vesszük észre, hogy a törvényhozó azon pár szakaszban mégis oly tömören s mindezt magában

foglalva intézkedik a feleség tartásának nehézségi és szükségességi kérdéseiben s oly simán dönt arról, hogy úgy szövegezzék a családjára méltó.

Felöl minden lehető eshetőséget ami a magányosi életben s a házasság körében előfordulhat s amiként a családjognak alapjául teszi a házasságot, épp úgy az azt alkotó elemiről is kimerítően rendelkezik

DEBRECENI EGYETEMI KÖNYVTÁR
2464 198 Gyarapodási naplószám